

Aaf Brandt Corstius is journalist, schrijver en vertelt elke maand in *vtwonen* over haar (woon)leven. Ze woont met Gijs en hun kinderen Benjamin en Rifka in Amsterdam.

'We hoopten dat de kaarsen de boel nog wat zouden opwarmen'

De kersttrends voor dit jaar, las ik in een verslag dat bij de beurs Christmas-world op de Frankfurter Messe was gemaakt, zijn: veel ijsberen, pinguïns en vogels. Qua materiaal moet je denken aan koper, bont en fluweel, en qua kleurstellingen aan eenvoudig zwart-wit óf pastel.

Best eclectisch.

Het zal allemaal wel, dacht ik toen ik deze trendanalyse las, ikzelf heb bij kerst nog maar een prioriteit: dat onze verwarming het doet.

Vorig jaar rond deze tijd begaf onze cv-ketel het finaal. Cv-ketels begeven het, zoals je weet, het liefst vlak voor de kerstvakantie, op een extra gure dag. En zoals je ook weet zijn alle cv-ketelinstallateurs in die tijd zo druk dat ze niet kunnen langskomen om een nieuwe te plaatsen.

Het werden dus middeleeuwse toestanden bij ons thuis rond kerst. We kookten water op het gasfornuis, leegden de grote pannen in het bad en baadden ons dan omstebeurt. We zaten in een zo klein mogelijke ruimte bij elkaar bij de warmte van een enkel straalkachelkje. We staken kaarsen aan in de hoop dat die de boel nog wat op zouden warmen.

De kinderen kon het weinig schelen. Ik herinner me hoe Benjamin in zijn blote bast, in die akelige koude zone die ons huis was, de kerstboom versierde.

Ondanks het doorzettingsvermogen van de kinderen gaven wij het op na drie dagen met veel kou en niet douchen.

We brachten de kinderen naar het huis van oma, waar de cv loeide, en onszelf naar Hotel Pincoffs in Rotterdam, waar we ons na het nemen van ongeveer twintig langdurige douches installeerden bij de open haard in de lobby.

Het leven was weer goed.

Op de weg terug van Rotterdam probeerde ik nog wat installateurs te overreden om langs te komen, want we wilden er toch echt wel warmpjes bij zitten met kerst. Bovendien hadden we familie uitgenodigd en die zou vast niet komen als het nog steeds vroom in ons huis. De installateurs waren nog steeds allemaal te druk of namen zelfs niet eens op.

Maar vlak voordat we weer thuiskwamen reden we langs een zaak op een drukke hoek waar iets als 'CV-installatiesystemen' op het raam stond. Ik rende naar binnen, Gijs wachtte met draaiende motor. En ja: ze konden de dag erop komen.

Hoe gelukkig je dan bent, als je in je eigen huis een normale douche kunt nemen en 's avonds op de bank ligt in een krakelend warm geroosterd huis.

Zo kwam de vredige kerstgedachte als vanzelf tot mij.

Een hotel-
vuur.
Omdat het
moet!

Niet
gehinderd
door
enige
kille.

Koekjes
bakken
hielp
tegen
de kou.